Spiritus.

Indførselstolden paa Spiritus i Foustager er i Aar ligesom ifjor foreslaaet til 15 Sk. pr. Pd. a 100 pCt. Tralles. Den nuværende Told er $11\frac{1}{4}$ Sk. pr. Pot a 80°, hvilket i Henhold til de Beregninger, som findes nederst paa Side 2 i den af Folkethingets Toldudvalg ifjor afgivne Betænkning over Lovforslaget om Beskatning af Brændevinsbrænding, svarer til $15\frac{2}{3}$ Sk. pr. Pd. a 100 pCt. Tr. Der er altsaa i Aar ligesom ifjor foreslaaet en Nedsættelse af $\frac{2}{3}$ Sk. pr. Pd. Naar der imidlertid ses hen til, at der ifjor var foreslaaet en Forhøielse af Brændevinsbrændingsafgiften, bliver den Beskyttelse for den indenlandske Brændevinsbrænding, der lades tilbage ved Lovforslaget i Aar, i Gjennemsnit *større* end efter Lovforslaget ifjor. Udvalget havde ifjor foreslaaet en yderligere, om end lempelig, Nedsættelse i denne overordentlig store Beskyttelse, men Regjeringen har saa langt fra fulgt denne Opfordring, at den tvertimod er gaaet i den modsatte Retning. Der turde dog være saa meget mere Anledning til at forringe denne Beskyttelse, som den blev betydelig forhøiet ved Krigsskatten af 1864. Ifølge Toldloven af 1863 var Afgiften (reduceret paa den angivne Maade) $3\frac{2}{3}$ Sk. pr. Pd. a 100 pCt. Tr., Tolden $10\frac{1}{2}$ Sk., Beskyttelsen altsaa $6\frac{5}{6}$ Sk. Ved Krigsskatloven af 1864 forhøiedes Afgiften til $5\frac{1}{2}$ Sk., Tolden til $15\frac{2}{3}$ Sk., Beskyttelsen altsaa til $10\frac{1}{6}$ Sk. Efter Lovforslagene af 1871 skulde Afgiften være $7\frac{5}{6}$ Sk. og Tolden 15 Sk., hvilket vilde give en Beskyttelse af $7\frac{1}{6}$ Sk. Efter Lovforslaget af 1872 skal Afgiften være uforandret $5\frac{1}{2}$ Sk., Tolden 15 Sk., altsaa en Beskyttelse af $9\frac{1}{2}$ Sk., Alt pr. Pd. a 100 pCt. Tr. — Ifjor foreslog Udvalgets Flertal (11 mod 3 Medlemmer) Tolden nedsat til 12 Sk., hvorved der, i Forhold til den af begge Thing vedtagne Afgift af 6 Sk. pr. Pot, d. e. $7\frac{5}{6}$ Sk. pr. Pd., vilde blive tilbage en Beskyttelse af $4\frac{1}{6}$ Sk. pr. Pd. eller noget over 50 pCt. af Afgiften. Naar nu Afgiften forbliver uforandret, vilde for de bedst drevne Brænderier, hvor nu Afgiften kan sættes til 4 Sk. pr. Pot a 80°, d. e. $4\frac{1}{4}$ Sk. pr. Pot a 50 pCt. Tr. = $5\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pd. a 100 pCt. Tr., en Told af $8\frac{1}{2}$ Sk. svare til den af Udvalgets Flertal ifjor foreslaaede. Men da den nuværende Karrumsbeskatning medfører en Ulighed med Hensyn til den Afgift, som i de forskjellige Arter af Brænderier falder paa samme Kvantum Spiritus, har man, saalænge denne Beskatningsmaade bestaar, ikke troet at burde foretage saa stor en Nedsættelse i Spiritustolden, som i det Mindste flere Medlemmer ellers vilde have anset for rigtig. Udvalget har derfor forenet sig om kun at foreslaa Spiritustolden nedsat fra 15 ß til 12 ß pr. Pd. à 100 pCt. Styrke.

Denne Nedsættelse mener Udvalget dog kun at burde foreslaa for almindelig Spiritus, men ikke for Rom, Cognac og andre fremmede Sorter Brændevin eller for Spirituosa med Tilsætning af Sukker, bittre eller krydrende Substantser, hvilke i Almindelighed have en langt høiere Værdi. Disse foreslaar man derfor at udskille som en særlig Position til Lovforslagets Toldsats af 15 ß pr. Pd. à 100 pCt. Styrke.

Sukker.

Ændringsforslagene angaaende Sukkertolden gaa i en tredobbelt Retning.

1) Ved Krigsskatloven af 1864 forhøiedes Sukkertolden gjennemsnitlig fra $3\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$ ß pr. Pd. Af de med Hensyn til Kaffetolden anførte Grunde foreslaar et *Flertal* Sukkertolden igjennem alle Positioner nedsat med de til Krigsskatten svarende Beløb. Vedtages dette Forslag, blive tilsvarende Ændringer at foretage i Bestemmelserne om Udførselsgodtgjørelse (§ 31).

2) Udvalget med Undtagelse af *Scavenius* mener, at Beskyttelsen for raffineret Sukker bør nedsættes yderligere end af Regjeringen foreslaaet (fra 6,5 til 6,2 ß.); men der er delte Meninger om, hvor stor en Nedsættelse denne Artikel kan taale. I Motiverne til Lovforslaget ifjor, Side 95—96, findes en af den senest nedsatte Sukkertoldkommission foretagen Udregning af, hvor stor denne Beskyttelse kan anslaas at være. Kommissionen kommer til det Resultat, at Beskyttelsen er omtrent 1 ß pr. Pd. foruden $\frac{1}{6}$ ß for Fragt af Stenkul, hvilket sidste efter Kommissionens Mening bør fradrages, fordi vore Raffinaderiers Konkurrenter væsentlig ere fritagne for denne Udgift. Denne Mening kan Udvalget ikke tiltræde, men af det Efterfølgende vil ses, hvilket Hensyn man mener at burde tage til dette Moment. Men selv om man paa Grundlag af Kommissionens Beregning anslaar Beskyttelsen til $1\frac{1}{6}$ ß pr. Pd., bliver denne Beregning efter Flertallets Mening dog vildledende. Denne 1 eller $1\frac{1}{6}$ ß. pr. Pd. er nemlig Beskyttelsen, naar den udregnes pr. Pd. Raasukker, som bruges til Raffineringen, men i de Slutninger, som Kommissionen udleder deraf, omtales den nævnte Beskyttelse, som om det var Beskyttelsen pr. Pd. raffineret Sukker. I Henhold til Kommissionens egne Beregninger maa den nuværende Beskyttelse pr. Pd. raffineret Sukker, under tilbørligt Hensyn til de ved Loven af 28de Marts 1871 indførte Forandringer, anslaas saaledes:

pr. 100 Pd. Raasukker	98,14 ß.
Hertil Stenkulsfragt	17 „
Ialt pr. 100 Pd. Raasukker . . .	115,14 ß.

Da der af 100 Pd. Raasukker udvindes 77,6 Pd. raffineret Sukker, bliver Beskyttelsen pr.